

מה דלית הָכִי בְּאַבְרָהָם, דְּנִפְיָא מִנִּיהּ יִשְׁמַעְאֵל וּבְנֵי קְטוּרָה, דְּאִינוּן סִיגֵי הַכֶּסֶף. וְאָדָם, דְּנִפְיָא מִנִּיהּ קִינ. וְנָח, דְּנִפְיָא מִנִּיהּ חָם. וְיִצְחָק, דְּנִפְיָא מִנִּיהּ עֶשָׂו, סִיגֵי דְהָבָא. אָבֵל יַעֲקֹב עָרְסִיהּ שְׁלִימָא אִיהּ. וְעַל דָּא בֵּיהּ בְּחַר ה' מִכָּל הָעַמִּים. דְּכָתִיב, (תהלים קלה ד) כִּי יַעֲקֹב בְּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ, וּכְתִיב (דברים לד ט) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֶל נַחֲלָתוֹ. (עד כאן סְתָרֵי תוֹרָה).

פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה

פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אַקְדִּים בְּצַפְרָא, וְאַנַּח תְּפִילִין בְּרִישִׁייהּ, וְתְפִילִין בְּרִישִׁימָא קְדִישָׁא, בְּדְרוּעִיהּ, וְאַתְעֻטָּף בְּעִיטוּפָא דְמַצּוּהּ, וְאַתִּי לְנַפְקָא מִתְרַעָא דְבִיתִיהּ. אַרְבַּע מְלָאכִין קְדִישִׁין מְזִדְּוֹגִין עִמִּיהּ. (דף נב ע"א) וְנִפְיָא עִמִּיהּ מִן תְּרַעָא דְבִיתִיהּ, וְאוֹזִיפוּ לִיהּ לְבֵי פְנִישְׁתָּא, וּמְכַרְיָזוּ קְמִיהּ, הָבוּ יְקָרָא לְדִיוקְנָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא, הָבוּ יְקָרָא לְבָרִייהּ דְמִלְכָּא, לְפְרֻצוּפָא יְקָרָא דְמִלְכָּא. רִוְחָא קְדִישָׁא שְׂרִיא עֲלֶיהּ, אַכְרִיז וְאָמַר, (ישעיה

מט א) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

בְּתַר הָכִי, אֵית לִיהּ לְמַקְרִי פְּרֻשְׁתָּא דְבְּרֵאשִׁית עַד יוֹם אֶחָד, דְּאִיהּ עִילוּיָא וְתוֹשְׁבַחְתָּא דְכָלָא. לְבַתַּר יַתְעַסֵּק בְּפְרֻשַׁת קְרַבְנוֹת, וְכָל אִינוּן קְרַבְנִין. וְכֵן יַעֲסוּק לְכַפְרָא עֲלוּי. וְיִימָא (ויקרא ו ב) צוֹ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, בְּגִין לְכַפְרָא עַל כָּל אִינוּן הִרְהוּרִין וּמְחֻשְׁבִּין דְלִילָא. לְבַתַּר יִשְׁבַּח בְּתוֹשְׁבַחְזָן דְדוֹד מִלְכָּא. וּבְגִין כֵּן עָאֵל בַּר נָשׁ, בְּתַרְעִין דְבֵי כָלָה. וְאִיהּ אֶתְתַּקְנַת, וּמִתְתַּקְנִין דְרַגִּין בַּהֲדָה.

בִּיּוֹן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר, דְּאִיהּ שִׁירוּתָא דְצִלוּתָא דְמִיוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אִינוּן דְרַגִּין פְּתַחְזִין תְּרַעִין, וְכְדִין (שה"ש ג ו) פְּתַמְרוֹת עֶשֶׂן פְּתִיב, מַה תְּמָרוֹת עֶשֶׂן דְקְטוּרַת סִלְקָא, וּמִתְחַבְרִין דְרַגִּין אֲלִין בְּאֲלִין, אוֹף הָבָא אִיהּ צִלוּתָא פְּתַמְרוֹת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אַקְדִּים בְּצַפְרָא, וְאַנַּח תְּפִילִין בְּרִישִׁייהּ, וְתְפִילִין בְּרִישִׁימָא קְדִישָׁא, בְּדְרוּעִיהּ, וְאַתְעֻטָּף בְּעִיטוּפָא דְמַצּוּהּ, וְאַתִּי לְנַפְקָא מִתְרַעָא דְבִיתִיהּ. אַרְבַּע מְלָאכִין קְדִישִׁין מְזִדְּוֹגִין עִמִּיהּ. (דף נב ע"א) וְנִפְיָא עִמִּיהּ מִן תְּרַעָא דְבִיתִיהּ, וְאוֹזִיפוּ לִיהּ לְבֵי פְנִישְׁתָּא, וּמְכַרְיָזוּ קְמִיהּ, הָבוּ יְקָרָא לְדִיוקְנָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא, הָבוּ יְקָרָא לְבָרִייהּ דְמִלְכָּא, לְפְרֻצוּפָא יְקָרָא דְמִלְכָּא. רִוְחָא קְדִישָׁא שְׂרִיא עֲלֶיהּ, אַכְרִיז וְאָמַר, (ישעיה מט א) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

בְּתַר הָכִי, אֵית לִיהּ לְמַקְרִי פְּרֻשְׁתָּא דְבְּרֵאשִׁית עַד יוֹם אֶחָד, דְּאִיהּ עִילוּיָא וְתוֹשְׁבַחְתָּא דְכָלָא. לְבַתַּר יַתְעַסֵּק בְּפְרֻשַׁת קְרַבְנוֹת, וְכָל אִינוּן קְרַבְנִין. וְכֵן יַעֲסוּק לְכַפְרָא עֲלוּי. וְיִימָא (ויקרא ו ב) צוֹ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, בְּגִין לְכַפְרָא עַל כָּל אִינוּן הִרְהוּרִין וּמְחֻשְׁבִּין דְלִילָא. לְבַתַּר יִשְׁבַּח בְּתוֹשְׁבַחְזָן דְדוֹד מִלְכָּא. וּבְגִין כֵּן עָאֵל בַּר נָשׁ, בְּתַרְעִין דְבֵי כָלָה. וְאִיהּ אֶתְתַּקְנַת, וּמִתְתַּקְנִין דְרַגִּין בַּהֲדָה.

בִּיּוֹן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר, דְּאִיהּ שִׁירוּתָא דְצִלוּתָא דְמִיוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אִינוּן דְרַגִּין פְּתַחְזִין תְּרַעִין, וְכְדִין (שה"ש ג ו) פְּתַמְרוֹת עֶשֶׂן פְּתִיב, מַה תְּמָרוֹת עֶשֶׂן דְקְטוּרַת סִלְקָא, וּמִתְחַבְרִין דְרַגִּין אֲלִין בְּאֲלִין, אוֹף הָבָא אִיהּ צִלוּתָא פְּתַמְרוֹת

הדרגות אלו באלו, אף כאן התפלה היא כמו תמרת עשן של קטרת, עולה, והדרגות מתחברות ונקשרות אלו עם אלו, שהרי הוא מקשר אותן.

ואומר, כלם אהובים, כלם ברוורים, כלם גבורים. אחר כך אהבה רבה, לעלות ולהקשר בזמן. והיחוד של שמע, ואותן פרשיות, ואז נקראת מקטרת מור. אחר כך אמת ויציב, שהוא ולבונה. ואף על גב שהוא שלה, הוא כלל.

בין שאמר אמת, למה ויציב, שהוא תרגום? ומה צריך כאן? אלא ודאי כל אמת זה יעקב, ויציב זה יוסף, וצריך להדבק בשניהם. ומשום שפרשת ציצית היא סוד הפלה, צריכה אותם, מיד אנו אומרים את שניהם - אמת ויציב. ועל פן אמת זה יעקב, ויציב זה יוסף. אם כך, אז למה תרגום? אלא משום שאמת אמת לא אומרים בשביל הפגם, ולכן הוא תרגום, ואין פגם בשניהם.

מבד אבקת רוכל (שיר א) - זו תפלת מעמד. שלש ראשונות, שהן מגן, ומחיה, ואתה קדוש. במגן יש ארבעים ושנים תבות, בסוד השם הקדוש של ארבעים ושנים אותיות. ויש להכלילו בלב, ולהקשר בו בסוד זה, כשלהבת בגחלת, באהבת אדונו, וזו היא ברפת הזמין.

במחיה יש ארבעים ותשע תבות, בסוד חמשים שערים חסר אחד. ויש בו שם, הסוד של גבורות ה'. והוא את"ה גבו"ר לעול"ם אדנ"י. והסוד שלו אגל"א, ובסוד אחר יגל"א. והפל סוד אחד, מן הגבורה של הפרכות, (בראשית מט) "יהודה אתה ידודך. גור אריה יהודה. לא יסור שבט מיהודה. אסרי לגפן עירה. בזה התעורר יהודה בגבורה קדושה, וזו היא ברפת השמאל.

עשן דקטרת, סלקא, ומתחברן דרגין, ומתקשרן אלין באלין דהא איהו מקשר לון. ואומר כלם אהובים כלם ברוורים כלם גבורים. לבתר אהבה רבה, לסלקא ולא תקשרא בימינא. ויחודא דשמע, ואינון פרשין. וכדין איקרי מקטרת מור. לבתר אמת ויציב, דאיהו ולבונה. ואף על גב דאיהו דידה, פללא איהו.

בין דאמר אמת, אמאי ויציב, דאיהו תרגום, ומה אצטריכא הכא, אלא ודאי, כל אמת, דא יעקב. ויציב, דא יוסף. ואצטריך לאתדבקה בתרווייהו. ובגין דפרשת ציצית רזא דכלה, אצטריכת לון, מיד אנן אמרי תרווייהו, אמת ויציב. ועל דא אמת דא יעקב, ויציב דא יוסף. אי הכי, אמאי תרגום. אלא בגין דאמת אמת לא אמרינן, בגין פגמימו. ועל דא איהו תרגום, ולית פגמימו בתרווייהו. מבד אבקת רוכל, דא צלותא דמעומד. תלת קדמאי, דאינון מגן, ומחיה, ואתה קדוש. מגן, אית ביה ארבעין ותרין תיבין. ברזא דשמא קדישא, דארבעין ותרין אתוון. ואית לאכללא ליה בלבא, ולא תקשרא ביה ברזא דא, כשלהובא בגחלת, ברחימו דמאריה. ודא איהי ברפתא ימינא.

מחיה, אית ביה תשעה וארבעין תיבין, ברזא דחמשין תרעין חסר חד. ואית ביה שמא, רזא דגבורות ה'. ואיהו את"ה גבו"ר לעול"ם אדנ"י. ורזא דיליה, אגל"א. וברזא אחרא יגל"א. וכולא רזא חדא, מן הגבורה דברכאן, (בראשית מט ח-י) "יהודה אתה ידודך. גור אריה יהודה. לא יסור שבט מיהודה. אסרי לגפן עירה. בזה איתער יהודה בגבורה קדישא, ודא איהי ברפתא שמאלא.

בְּקִדְשָׁהּ יֵשׁ אֲרַבַּע עֶשְׂרֵה תְּבוּת
 - עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת.
 וְזֶה כּוֹלֵל אֶת כָּל הַצְּדָדִים, וְאוֹחוֹ
 מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם.
 שְׂרֵשׁ הָאֲחֵרוֹנוֹת אֵינָן בְּחֻשְׁבוֹן
 זֶה כְּתוּבוֹת, וְהֵן רָצָה וּמוֹדִים,
 תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה, שְׁנֵי עֲמוּדִים. שִׁים
 שְׁלוֹם - עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא שְׁלוֹם
 הַבַּיִת, הַשְׁלוֹם שֶׁל הַכֹּל. בֵּין כֶּף
 וּבֵין כֶּף בְּאֲמָצַע אוֹתָן הַבְּרָכוֹת
 שֶׁתִּקְנוּ הַקְּדֻמוֹנִים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
 אַחַר שְׁמֵסִים הַתְּפִלָּה וּמוֹדָה עַל
 חֻטְאֵיו - נְפִילַת אֲפִים.

מָה הִיא נְפִילַת אֲפִים? הָרִי
 פְּרִשׁוּהָ, שְׁעוֹשָׂה כָּל מָה שְׁעֹשֶׂה
 מִלְּשָׁה, תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת
 וּנְפִילַת אֲפִים, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ט)
 וְאַתְּנַפֵּל לְפָנָי ה'. אֲבָל אַחַר
 שְׁמֵסִים תְּפִלָּתוֹ, וְנִכְנַס לְתוֹךְ אוֹתָן
 הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהַפְּלָה
 נִקְשְׂרַת בְּכֹלָם, יֵשׁ לְרֹדֵת לְמִטָּה.
 וְהוֹאֵיל יוֹרֵד לְמִטָּה, צָרִיךְ נְפִילַת
 אֲפִים בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁפִיזוֹן
 שֶׁהַתְּפִלָּה תְּפִלָּתוֹ וְהוֹדָה עַל
 חֻטְאוֹ, מִכָּאן וְהִלָּאָה מִרְאָה אֶת
 עֲצָמוֹ שְׁמֵסֵר נִפְשׁוֹ לְאֲדוֹנוֹ
 בְּאֵהְבָה. (תְּהִלִּים כה א) לְדוֹד אֵלֶיךָ ה'
 נִפְשִׁי אֲשָׂא. וְנוֹחַ לוֹ לְאוֹתוֹ הַצַּד
 שְׁשׁוֹרָה בּוֹ הַמּוֹת, וְעוֹשָׂה לוֹ בְּזֶה
 נַחַת.

וְעַם כָּל זֶה, בְּאַלְפָּא בֵּיתָא יֵשׁ רַז
 הַרְזִים לְחַכְמִים. בְּאַלְפָּא בֵּיתָא זו
 אֵין וַאֲ"ו, וַיֵּשׁ בָּהּ פ"א בְּמִקְוָמוֹ,
 וְהִינּוּ (שם) פְּדָה אֱלֹהִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל. אַחַר כֶּף ר' פְּעַמִּים הֵם,
 וְאֵין בָּהּ קו"ף.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁנִפְּלָה הַזוֹ,
 שְׁנִמְסָר אָדָם לְמוֹת, צָרִיךְ לְכוּן
 רְצוֹנוֹ, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאוֹתוֹ
 הַצַּד שְׁשׁוֹרָה בּוֹ הַמּוֹת, כְּמוֹ
 שְׁעוֹשָׂה קוֹף בְּחֵרְבוֹת וּבְהָרִים,
 מִרְאָה אֶת עֲצָמוֹ שְׁמַת, וְנִרְאָה
 שְׁמַת לְפָנָי תִּיָּה אַחַת שְׁפוּחַד

קְרוֹשָׁה, אֵית בֵּיה אֲרַבַּעַה עֶשֶׂר תִּיבִין. עֶשֶׂר
 אֲמִירָן, וְאַרְבַּע אֲתוּוֹן. וְדָא כְּלִיל לְכָל
 סְטָרִין, וְאַחִיד מְסִיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא.
 תִּלְתָּת בְּתָרָאֵי, לָאו אֵינוֹן בְּחוֹשְׁבֵן דָּא כְּתִיבִין,
 וְאֵינוֹן רָצָה וּמוֹדִים תְּמַכֵּי אוֹרִייתָא, תְּרִין
 עֲמוּדִים. שִׁים שְׁלוֹם, אֵילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ
 שְׁלָמָא דְבֵיתָא, שְׁלָמָא דְכוּלָּא. בֵּין כֶּף וּבֵין
 כֶּף בְּאֲמָצַעֵיתָא, אֵינוֹן בְּרַכָּאן דְּתִקְנוּ קְדָמָאֵי,
 וְהָא אוֹקְמוּהָ. לְבַתֵּר דְּמִסִּים צְלוֹתָא וְאוּדֵי עַל
 חוֹבִיָּה, נְפִילַת אֲפִים.

נְפִילַת אֲנָפִין מָה הִיא. הָא אוֹקְמוּהָ, דְּקָא עֲבִיד
 כָּל מָה דְּעֲבִיד מִשָּׁה, צְלוֹתָא וְתַחֲנוּנִים
 וּבְעוֹתִין וּנְפִילַת אֲפִים, דְּכְתִיב (דְּבָרִים ט יח) וְאַתְּנַפֵּל
 לְפָנָי ה'. אֲבָל בְּתֵר דְּמִסִּים צְלוֹתִיָּה, וְעָאֵל
 בְּכָל אֵינוֹן דְּרַגִּין עֵילָאִין, וְאַתְּקִשְׂרַת כְּלָה
 בְּכֹלָהוּ, אֵית לְנַחַתָּא לְתַתָּא, וְהוֹאֵיל וְנַחֲתִית
 לְתַתָּא, אֲצִטְרִיךְ נְפִילַת אֲנָפִין, בְּאַלְפָּא בֵּיתָא.
 מוֹאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכִיּוֹן דְּצִלֵי צְלוֹתִיָּה, וְאוּדֵי
 עַל חוֹבוֹי, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה, אַחְזִי גְרַמִּיָּה,
 דְּמִסָּר נְפִשִׁיָּה לְמֵאֲרִיָּה בְּרַחֲמִיָּמוֹ. (תְּהִלִּים כה א) לְדוֹד
 אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא. וְנִיחָא לִיָּה לְהֵהוּא סְטָרָא
 דְּשִׁרְיָא בֵּיה מוֹתָא, וְעֲבִיד לִיָּה נִיחָא בְּדָא.
 וְעַם כָּל דָּא, בְּאַלְפָּא בֵּיתָא, אֵית רַזָּא דְּרִזִּין
 לְחַפְיָמִין. בְּאַלְפָּא בֵּיתָא דָּא לִית בֵּיה
 וַאֲ"ו, וְאֵית בֵּיה פ"א בְּאַתְרִיָּה, וְהִינּוּ, פְּדָה
 אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל. לְבַתֵּר ר' תְּרִי זְמַנֵּי נִינְהוּ.
 וְלִית בֵּיה קו"ף.

מוֹאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּנְפִילָה דָּא, דְּאַתְּמִסָּר בְּר
 נָשׁ לְמוֹתָא, אֲצִטְרִיךְ לְכוּנָא רְעוּתִיָּה,
 וְלְמַעַבְד נַחַת רוּחַ לְהֵהוּא סְטָרָא דְּשִׁרְיָא בֵּיה
 מוֹתָא, כְּמָה דְּעֲבִיד קוֹף בְּחֵרְבוֹת וּבְהָרִים,
 אַחְזִי גְרַמִּיָּה דְּמִית, וְאַתְּחִזִּי דְּמִית קָמִי חִיּוֹתָא
 חָדָא דְּדַחִיל מִינָּה. בִּיּוֹן דְּהִיָּה חִיּוֹתָא קָרִיב